

Koktēlnieks tūrisma biznesā

MAIRITA KAŅEPE

Koktēlnieks un zinātniskais darbinieks Rihards Vidzickis iekļāvis tūrisma biznesā. Līgatnes pagastā Līgatnes upītes krastā viņš sešu gadu laikā izveidojis un turpina pilnveidot dabas takas „Vienkoču parks”.

„Apsaimniekošanā no pašvaldības esmu paņēmis 9,5 hektārus - ne par daudz, ne par maz. Pietiekami, lai ar savām iespējām un līdzekļiem varētu izvērsties,” vērtē R. Vidzickis. „Strādāju mērķtiecīgi, taču ja parka veidošana man nebūtu hobijs, bet pamatdarbs kokapstrāde, tad tūrisma biznesā klātos ļoti grūti. Parks ne tikai jāveido, arī jāuztur. To es daru viens - arī zālīti pļauju. Par laimi, aiz apmeklētājiem daudz nav jāsavāc. Nākotnē domāju ņemt vēl kādu cilvēku, kas varētu šo to pielabot, pasaimniekot.”

Dabas taku tagad Latvijā netrūkst, nāk klāt vēl jaunas. Vienkoču parks izceļas ar savu specifiku, tajā apkopotu priekšmeti, kas veidoti no viena koka. Takas papildinātas arī ar sirreālu noskaņu vietām un upes krastā arī piknika stūrīšiem. „Cēsu rajona un Sīguldas novada uzņēmēji tūrisma jomā sadarbojas, viens otru papildinot,” profesionālo saikni biznesā novērtē R. Vidzickis. „No tālienes braucis tūrists neaprobežosies tikai ar viena objekta apskati, viņš gribēs redzēt pēc iespējas vairāk,” skaidro uzņēmējs, raksturojot situāciju, ka nelielais parks var pastāvēt blakus Gaujas Nacionālā parka dabas takām Līgatnē. „Patiesais konkurents ir jebkas cits, kas cilvēku ieinteresē doties uz pavisam citu pusi.”

■ **DARBŅĪCĀ.** Riharda Vidzicka veidotais vienkoča šūpulis pirms izstādīšanas dabas takās šovasar Dziesmu svētku laikā tika eksponēts Latvijas lietišķās mākslas muzejā, atradās izstādes centrā kā viens no latviešu senākajiem sadzīvei darinātajiem priekšmetiem, bet ar mūsdienu tehnoloģiskajām iespējām.

Foto: MĀRIS BUHOLCS

uzturas trīs, četras stundas, jo ierodas ar savu piknika grozu,” situāciju raksturo īpašnieks. “Rudenī vairāk piesakās skolēnu grupas. Tās gan jāpavada, jo skolēnu ekskursijām ir izzinošs raksturs. Man ir koka skulptūru - dzīvnieku sērija, tādi, kas arī sastopami Sarkanajā grāmatā.”

Parks ir atvērts visu gadu, ziemā strādā īsāku darba laiku, jo ātri kļūst tumšs. Tumšā laika iestāšanās *Vienkočos* atzīmē ar īpašu akciju - Uguns nakti. Šogad tā notiks 4. oktobrī līdz ar tumsas iestāšanos. Apmeklētāji gaidīti katrs ar savu dārza sveci. Parku varēs izstaigāt sveču gaismā, bet deviņos vakarā sāksies lāpu gājieni. „Uguns nakti pirmo reizi sarīkoju draugiem, vēloties vienu rudens dienu padarīt gaišāku, garāku un siltāku. Tagad ikviens var būt klāt, kad ar gaismu uzlādējam sevi ziemas tumsajam periodam,” skaidro R. Vidzickis.

Dabas parkā ir arī guļbaļķu mājiņa koktēlnieka darbnīcai. Tajā nereti var vērot, kā top izstrādājumi no koka. Viens no grandiozākajiem tapis

parkam Dikļos un ir rakstnieka Vika literārā tēla *Dinītis* atveids. Skulptūra ir viens no lielākajiem koka tēliem Latvijā. Pagāja nepilns gads, kopš grāmatas tēls no egles pārtapa apskatāmā mākslas darbā. Tagad koktēlniecības darbnīcā top seno priekšmetu kopijas - 9. gadsimta trauki, bitenieku priekšmeti, arī medus spiede, kuri tiks eksponēti Āraišu ezerpilī.

„Visu, ko es veidoju kā koktēlnieks, es pakārtoju zinātniskajam darbam Rīgas Tehniskajā universitātē un šim parkam,” saka R. Vidzickis. „Pašlaik universitātē, būdams zinātniskais asistents koka dizaina nodaļā, veidoju vienkoču datu bāzi. Tad arī varēšu pateikt, cik simti eksponātu ir parkā. Zinātniskais darbs notiek par masīvās koksnes apstrādes tehnoloģijām „Kokapstrādes tradīciju izpēte Latvijas teritorijā.””

Uz jautājumu, kāpēc nevar darboties tikai biznesā vai zinātnē, bet jācenšas to apvienot, koktēlnieks saka: „Universitātē visu varu attīstīt zinātniskā līmenī, bet jūtu nepiecie-

šamību strādāt arī profesionāli, veicināt savu izaugsmi. Pašam savs dabas parks ļauj īstenot to, ko citur nevarētu. Man ir doma parādīt arī dažas labas ekoloģiskās idejas, kā ikviens var pielietot dabas materiālus. Parks vienmēr būs raksturīgs ar vienkočiem, bet ne tikai. Apmeklētājus takas aizved arī uz tādām zonām, kur nekas nav no koka, bet ir noskaņas. Viens dārza stūrītis izkopts tā, lai radītu iespaidu, it kā tepat kaut kur pavērsies skats uz pili vai muižu. Baltās cementa vāzes es mēdzu gatavot ziemā, ja ir brīvs laiks. Sirreālisma stūrītis ir kā vannas istaba brīvā dabā bez telpas ierobežojuma. Pirms gada vēl ne miņas nebija no laikmetīgās mākslas, bet tagad uzstādīts pirmais veidojums „Vienkoču slapjdraņķis”.

Bērniem ļoti patīk dzīvnieki. Parkā dzīvo daudz zvēriņu, bet, lai tos redzētu, ir ļoti klusi jāuzvedas. Visiem tas neizdodas, tāpēc tagad atvestas divas trušu māšas, kurām koktēlnieks uzcēlis lielu māju un tai izveidojis iespaidīgu, ekoloģisku jumtu. □

Pagāja nepilns gads, kopš grāmatas tēls no egles pārtapa apskatāmā mākslas darbā.

„Vienkoču parka” apmeklējumu ziņā ir vērojama izaugsme, par to liecina arī neklātienas interese, mājas lapas apmeklējumi. „Lai gan lapa pagaidām ir tikai latviešu valodā, to skatās arī tūristi no ārzemēm un pēc tam nolemj atbraukt. Tā rodas daudz vairāk individuālo tūristu. Parkā apmeklētāji vidēji pavada pusotru stundu, bet ir gadījumi, kad